

ข้อมูลเห็ดขอนขาว เห็ดบด

เห็ดขอนขาวเห็ดบด

เป็นเห็ดอีกชนิดหนึ่งที่สามารถเพาะในถุงพลาสติกซึ่งมีวิธีการดูแลรักษาและการเพาะเลี้ยงคล้ายกับเห็ดนางฟ้าภูฐาน เป็นเห็ดอีกชนิดหนึ่งที่สามารถเพาะในถุงพลาสติกซึ่งมีวิธีการดูแลรักษาและการเพาะเลี้ยงคล้ายกับเห็ดนางฟ้าภูฐาน เพียงแต่ความชื้นที่ใช้ในการกระตุ้นให้เกิดดอกจะมีสูงกว่า และจะต้องมีการพักตัวเพื่อสะสมอาหารของก้อนเห็ด ก่อนจะนำไปเปิดดอกเหมือนเห็ดหอม และในปัจจุบันเห็ดขอนขาวและเห็ดบดกำลังเป็นที่ต้องการของตลาดทั้งในลักษณะของการจำหน่ายดอกเห็ดสด หรือเห็ดขอนขาวและเห็ดบดแปรรูปมีราคาที่สูงขึ้นเรื่อยๆในบรรดาเห็ดที่สามารถเพาะได้ในถุงพลาสติกเรียกได้ว่า ไม่ถูกไปกว่าราคาของเห็ดหอมเลยทีเดียวซึ่งรสชาติของเห็ดจะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวการพัฒนาสายพันธุ์มาช้านาน จนในปัจจุบันนี้สายพันธุ์ที่ส่งเสริม หรือ แนะนำให้เพาะจึงง่ายต่อการดูแลรักษาแต่ ให้ผลผลิตสูงซึ่งเป็นเห็ดที่ใช้ประกอบอาหารได้ดีโดยเฉพาะก้านดอกซึ่งมีเนื้อเยื่อเยียวและเนิ่นเวลาเคี้ยวจะได้รสชาติดี ทำอาหาร ได้ทั้งผัดและต้มแกง ให้คุณค่าทางอาหารสูงเช่นเดียวกับเห็ดชนิดอื่นๆปัจจุบันเริ่ม มีการเพาะเห็ดนี้กันมากขึ้น แต่ผลผลิตยังน้อยไม่เพียงพอกับความต้องการของตลาด

สิ่งสำคัญที่เห็ดขอนขาว เห็ดบดต้องการทั่วไป

1.ธาตุอาหาร (Nutrition)

เห็ดเป็นพืชชั้นต่ำไม่สามารถสังเคราะห์อาหารเองได้(Hetrotroph)จึงจำเป็นต้องอาศัยอาหารสำเร็จรูปจากแหล่งต่างๆเช่น ไม้ผุหรือปุ๋ยหมักเป็นต้น เป็นเห็ดที่มีน้ำย่อยที่สามารถย่อยอาหารเชิงซ้อน โดยเฉพาะ พวกที่ให้พลังงานได้เช่นคาร์บอนที่อยู่ในรูปเชิงซ้อน ได้แก่

พวกลิกนิน (Lignin) ฮีมิเซลลูโลส (Hemicellulose) โดยเส้นใยเห็ดมีน้ำย่อยทำการย่อยธาตุอาหารด้วยตัวมันเองได้ และนำไปใช้พลังงานที่ใช้ในการเจริญเติบโต และแบ่งเซลล์ของมันจากเหตุผลดังกล่าว จึงสามารถใช้วัสดุเพาะโดยตรงได้เลย โดยไม่จำเป็นต้องทำการหมัก

เสียก่อนยกเว้น วัสดุบางชนิดที่มียางที่ขยับยั้งการเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ด หรือ เป็นวัสดุที่แข็งยาว ยากต่อการนำไปบรรจุในถุง เช่น ฟางข้าวคั้น ข้าวโพด จี้เลื่อยไม้เบญจพรรณ เป็นต้น ควรทำการหมักให้เน่าก่อน หรือ ให้จุลินทรีย์ ช่วยย่อยให้ระดับหนึ่งก่อน แต่ไม่ถึงกับหมักจนเน่าสลายเหมือน การหมักปุ๋ยเห็ดฟาง เห็ดแชมปิญอง

ธาตุอาหารเกลือแร่และวิตามินหลัก ที่เห็ดต้องการมีเช่นเดียวกับพืชโดยทั่วไปจะต่างกันเพียงแต่รูปร่างของธาตุอาหารเท่านั้นเห็ดต้องการมากแต่มักจะขาดแคลนในปุ๋ยหมัก ได้แก่ คาร์บอน ไนโตรเจน ออกซิเจน เกลือแร่และวิตามิน

คาร์บอน (Carbon) สามารถใช้คาร์บอนที่สลับซับซ้อนได้ ดังนั้นการใช้วัสดุเพาะที่เป็นชี

เลื้อย จากไม้เนื้ออ่อนเหมือนเห็ดที่เพาะในถุงพลาสติกชนิดอื่น ได้แต่ถ้ามีการเติมแหล่งคาร์บอนที่อยู่ในรูป
ง่ายเช่นเซลลูโลสแป้งและน้ำตาลเข้าเสริมในวัสดุเพาะ

ในปริมาณที่พอควร เส้นใยของเห็ดก็จะเจริญได้ดี

ธาตุไนโตรเจน (Nitrogen ,N.) เป็นเห็ดที่มีโปรตีนสูงมาก ไนโตรเจนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญ
ของ โปรตีนโดยมีอยู่ประมาณ 16% ดังนั้นการเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ดจะต้องอาศัย ไนโตรเจนเป็น
อาหารที่สำคัญด้วย ไนโตรเจน ที่เห็ด

สามารถนำไปใช้ได้ดีนั้น คือ ไนโตรเจนในรูปอินทรีย์สารที่ให้ผลต่อการเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ดมาก
ที่สุด คือ โปรตีนที่มีอยู่ในส่วนลำร่าละเอียด ใบกระถินป่น แต่จากการศึกษาการใช้ไนโตรเจนในรูปของ
อาร์จินีน (Arginine) จะช่วยในการกระตุ้นให้เห็ดออกดอกมากขึ้น และดีขึ้น

เกลือแร่ (Minerals) เกลือแร่ก็เป็นอาหารที่สำคัญของเห็ด โดยแบ่งเป็นกลุ่มคือ: -
ที่ต้องการมาก ได้แก่ ฟอสฟอรัส (P) โพแทสเซียม (K) กำมะถัน (S) แคลเซียม (Ca) แมกนีเซียม (Mg) ที่
ต้องการน้อย ได้แก่ โมลิบดีนัม (Mb)

โบรอน (B) ทองแดง (Cu) แมงกานีส (Mn) สังกะสี (Zn) และอื่นๆ

ฟอสฟอรัส จากดัมเบิลฟอสเฟตมีผลทำให้เส้นใยเห็ดแข็งแรงเพิ่มจำนวนได้อย่างรวดเร็ว ส่วน
ธาตุแมกนีเซียมที่อยู่ในรูปของคิเกลือ(MgSo₄ 7 H₂O) และฟอสเฟตใน
รูป Potassium dihydrogen phosphate มีผลทำให้เส้นใยของเห็ดเจริญเติบโตเข้าไปในวัสดุเพาะ และ
รวมตัวกันเป็นดอกเห็ดได้เร็วยิ่งขึ้น แต่หากใส่มากเกินไปดอกเห็ดจะมีก้านยาวสีชืดดอกเห็ดมีขนาดเล็ก ไม่
ค่อยสมบูรณ์ หากนำไปผสมน้ำรดตอนที่ดอกเห็ดเกิดเป็นดอกแล้ว ดอกเห็ดจะฝ่อตายได้ง่าย นอกจากนี้ยัง
พบว่าธาตุบางอย่าง เช่น โวเดียมที่มีอยู่ในรูปเกลือแกง NaCl มีผลยับยั้ง

การเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ด เป็นการยืนยันว่าพื้นที่ใดที่มีอิทธิพลของน้ำทะเลเข้ามาถึงน้ำที่มีความ
เค็ม เช่นน้ำกร่อยหากนำมารดในวัสดุเพาะเห็ดจะให้ผลผลิตไม่ดีเท่าที่ควร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของ
น้ำทะเล หรือจำนวนเกลือแกง

วิตามินหรือฮอร์โมน Vitamins จากการศึกษาพบว่ามีวิตามินบี (Thiamine) ในระดับความเข้มข้น
0.5มิลลิกรัมต่อลิตรสามารถเร่งการเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ดได้ ฮอร์โมน กิบเบอเรอิก แอ
ซิด Gibberellic Acid ที่สกัดจากเชื้อราที่เรียกว่า Gibberella ferjikuroid (Saw) Wollen ขนาดความ
เข้มข้น 0.001% มีผลต่อการเจริญเติบโตของดอกเห็ดการใช้ปุ๋ยยูเรียจำนวนน้อย รดที่วัสดุเพาะหรือดอกเห็ด
จะทำให้เส้นใยหนา ดอกเห็ดมีน้ำหนักดี

2.อุณหภูมิ Temperature

อุณหภูมิก็มีส่วนสำคัญต่อการเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ดอยู่ไม่น้อย อุณหภูมิ 24 - 30 C เป็น
อุณหภูมิที่เหมาะสมแก่การเจริญเติบโตของเส้นใยและดอกเห็ด

3.ความชื้น Humidity

องค์ประกอบที่เห็นทุกส่วน ไม่ว่าจะเส้นใยเห็ดหรือดอกเห็ด จะมีน้ำเป็นองค์ประกอบอยู่มากถึง 90% ยกเว้นสปอร์น้ำมีความจำเป็นต่อกระบวนการต่างๆ และการรักษาสภาพอุณหภูมิภายในเซลล์ ดังนั้นทุกขั้นตอนของการเพาะเห็ดโคนญี่ปุ่น ไม่ว่าจะเป็นช่วงของการเจริญเติบโตของเส้นใยเห็ด การเกิดดอกการเจริญเติบโตของดอกเห็ดล้วน แต่ต้องการความชื้นสูง โดยปกติแล้วเห็ดเหี่ยวแต่ละระยะที่ทำให้เกิดดอกต้องเปิดปากถุงให้สัมผัสกับบรรยากาศ โดยจะต้องควบคุมบรรยากาศให้มีความชื้นสัมพัทธ์อยู่ระหว่าง 80-90 %

4.อากาศ (Air)

คำว่าอากาศในที่นี้ หมายถึง ก๊าซออกซิเจนหรืออากาศบริสุทธิ์ จากภายในวัสดุเพาะหรือโรงเรือนเพาะเห็ด ทุกระยะของการเจริญเติบโตของเห็ด ล้วนแล้วแต่ต้องการอากาศในการหายใจทั้งสิ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ระยะของการสร้างและการเจริญเติบโตของดอกเห็ด

5.แสง (Light)

ช่วงที่เส้นใยเห็ดเจริญเติบโต ไม่ต้องการแสง ช่วงที่เส้นใยสะสมอาหารและกำลังจะรวมตัวเป็นดอกเห็ด พบว่าแสงมีความจำเป็นในการกระตุ้นให้เกิดเส้นใยของเห็ด รวมตัวกันเป็นดอกเห็ดแสงรำไรที่ส่องเข้าไปในโรงเรือนอย่างสม่ำเสมอ และทั่วถึงจะทำให้ดอกเห็ดพัฒนาได้สมบูรณ์ดียิ่งขึ้นหากแสงไม่เพียงพอ ดอกเห็ดจะโน้มไปหาแสงที่มีความเข้มข้นสูง ในทางตรงข้าม หากแสงมากเกินไป ดอกเห็ดจะสีคล้ำและแห้งง่าย

6.ความเป็นกรด-ด่าง (PH)

ระดับความเป็นกรดเป็นด่าง ที่เห็ดโคนญี่ปุ่นต้องการอยู่ในระดับค่าเป็นกลาง 6.5-7.5

7.สารพิษ

ไม่ควรใช้สารเคมี หรือสารประกอบที่มีพิษกับการเพาะเห็ดขอนขาว เห็ดบด

วัสดุ อุปกรณ์ ที่สำคัญในการเพาะเห็ดขอนขาว เห็ดบด

วัสดุเพาะ วัสดุเพาะที่นิยมมากที่สุด คือขี้เลื่อยจากไม้เนื้ออ่อน เช่น ไม้ยางพารา ไม้จ้าว ไม้หนุ่น ไม้ก้ามปู ไม้กระถินณรงค์ กากเป็นไม้เนื้อแข็ง เช่น ไม้มะขาม ไม้ทุเรียน ไม้ขนุน ต้องทำการหมักสลายขี้เลื่อยเสียก่อน วัสดุเพาะที่นิยมกรณีที่ไม่ขี้เลื่อย คือ ฟางข้าว ต้นข้าวโพดต้นข้าวฟ่าง วัสดุเพาะดังกล่าวนี้หากนำไปเพาะเห็ด จะทำให้ผลผลิตค่อนข้างสูงคุณภาพดี ไม่มีกลิ่นไม้ รสชาติดีกว่า แต่ต้องทำการหมักจนกว่าวัสดุเพาะจะนิ่มและหอม จึงจะสามารถนำไปเพาะเห็ดได้

สูตรอาหาร เป็นเห็ดที่มีคุณค่าทางอาหารสูง ดังนั้น การที่จะเพาะเห็ดให้ได้ผลผลิตสูง คุณภาพดี ก็ควรทำการเสริมหรือเติมธาตุอาหารที่เห็ดต้องการเข้าไปให้ครบถ้วน

สูตรอาหารสำหรับเห็ด

สูตรทั่วไป

ขี้เลื่อยแห้ง	100 กก.	รำละเอียด	10 กก.	ใบกระถินป่น	3 กก.
ข้าวโพดป่นหรือแป้ง	1 กก.	สำหล้า	1 กก.	หินฟอสเฟต	1 กก.
ปุ๋ยโดโลไมท์หรือปูนขาว	1 กก.	ดีเกลือ	0.1 กก.		

การบรรจุถุงพลาสติก ถุงพลาสติกที่นำมาบรรจุวัสดุเพาะเห็ดนิยมใช้ถุงกันร้อน พับกันเรียบร้อยแล้ว สำหรับวัสดุเพาะที่เป็นขี้เลื่อย นิยมใช้ถุง ขนาด 6.5 x 12.5 นิ้ว หนา 0.10 มม. ถ้าเป็นฟางใช้ 9x13 นิ้ว หนา 1.0 มม. การบรรจุวัสดุเพาะลงในถุงนั้นควรบรรจุประมาณ 3 ใน 4 ของความสูง กด ทบ เพื่อให้วัสดุเพาะแน่นพอสมควรหรือพยายามให้อากาศเหลือน้อยที่สุดใ้ในถุง แล้วจึงใส่คอขวด อุดด้วยจุกประหยัดสำลี

การนั่งฆ่าเชื้อจุลินทรีย์

การนั่งฆ่าเชื่อนั้นจะนั่งด้วยหม้อนึ่งแบบไหนก็ได้ สิ่งที่สำคัญที่สุดที่ควรระวัง คือ

1. อุณหภูมิที่ใช้ คืออุณหภูมิน้ำเดือดธรรมดา 98-100 องศาเซลเซียส
2. ต้องไล่อากาศออกให้สม่ำเสมอ เพราะนอกจากนี้เพื่อฆ่าเชื้อโรคแล้ว จะต้องไล่ก๊าซพิษออกให้หมด ด้วยวิธีการทดสอบว่าไล่ก๊าซพิษออกหมดหรือยังให้สังเกตจากกลิ่นด้วยการผ่าก่อนเชื้อและดมดูหรือดมกลิ่นไอที่ระบายออกมาจากหม้อนึ่ง ขณะที่ทำการนั่ง ใช้เวลาการนั่งนับตั้งแต่น้ำเดือดพ้นออกจากปากท่อระบายไอออกอย่างสม่ำเสมอ จึงทำการจับเวลา การจะใช้เวลานานเท่าไรขึ้นอยู่กับชนิดและขนาดของหม้อนึ่งโดยปกติหากเป็นหม้อนึ่งขนาดเล็กที่นั่งได้ไม่เกิน 100 ก้อน ใช้เวลานึ่งประมาณ 2 - 3 ชม. ขนาดไม่เกิน 1,000 ก้อน ใช้เวลานึ่ง 3 - 4 ชม. หากใหญ่กว่านั้นให้ใช้เวลา 4-6 ชม.
3. เมื่อนึ่งสุกแล้ว เอาออกจากหม้อนึ่งไว้ในที่สะอาด จะให้ดีควรคลุมด้วยมุ้งผ้าฝ้าย เพื่อกันไม่ให้ฝุ่นหรือเชื้อโรคตกลงไป

การเจียเชื้อ

สำหรับหัวเชื้อที่ใช้ควรเป็นเชื้อบริสุทธิ์ ไม่มีการถ่ายเชื้อหลายครั้งก่อนเจียเชื้อควรทำการเขย่าเมล็ดข้าวฟ่างแยกออกจากกันก่อน 1-2 วัน เพื่อ

1. สะดวกแก่การนำไปใช้
2. เพื่อให้เมล็ดข้าวฟ่างแยกออกจากกัน เส้นใยเห็ดยังได้รับความบอบช้ำอยู่ หากนำเอาไปใช้

เลย อาจถูกเชื้อโรคเข้าไปทำลายหรือแข่งขันได้

3. เพื่อให้เชื้อเห็ดเจริญเข้าไปในเนื้อเมล็ดข้าวฟ่างมากขึ้น เพราะระยะแรกเส้นใยเห็ดเจริญเฉพาะบริเวณรอบๆเมล็ดนั้นจะทำให้ประหยัดและเชื้อเห็ดพุ่งแรงมาก

4. ลดความเสี่ยงทั้งนี้เนื่องจาก หากเชื้อไม่บริสุทธิ์ หลังจากทำการเขย่าแล้วเชื้อคู่แข่งที่แฝงติดอยู่จะเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วกว่า เชื้อเห็ดจะไม่เจริญหรือเจริญไม่สม่ำเสมอ ก็คัดทิ้งออกก่อนที่จะนำไปใช้ เพราะหากเชื้อไม่บริสุทธิ์เมื่อเอาไปใช้ก่อนเห็ดที่ใช้หัวเชื้อขวดนั้นก็คงเสียทั้งชุดหัวเชื้อเห็ดที่ยังไม่นำไปใช้ เมื่อเชื้อเห็ดเจริญเต็มเมล็ดข้าวฟ่างแล้ว หากยังไม่นำเอาไปใช้ควรทำการเขย่า แล้วเก็บไว้ในตู้เย็นชั้นแช่แข็งที่อุณหภูมิประมาณ 8 - 10 องศาเซลเซียส จะเก็บได้นานเป็นเดือนก่อนให้นำมาเขย่าเก็บไว้อีก 2 -

3 วัน เพื่อให้เส้นใยเห็ดฟื้นตัวเสียก่อน วิธีการเขี่ยเชื้อหลังจากที่ก้อนวัสดุเพาะที่ผ่านการนึ่งฆ่าเชื้อแล้ว ให้ นำเอาเข้ามาในห้องที่สะอาดหรือสถานที่ที่ทำการเขี่ยเชื้อ ถ้าเป็นห้องเขี่ยเชื้อควรเป็นห้องที่สะอาด ก่อนและ หลังการนำเอาของเข้ามาในห้องเขี่ยเชื้อ ควรทำความสะอาดพื้นห้องทุกครั้ง ด้วยน้ำยาฆ่า

เชื้อ เช่น แอลกอฮอล์ น้ำยาคลอรีน

ผสมน้ำเจ็ดหรืออุพื้น ข้างฝาทุกๆ 10 - 15 วัน ควรปิดห้องเพื่อทำการอบฆ่าเชื้อในบรรยากาศหรือตามชอกตามมุม โดยใช้ด่างทับทิมผสมฟอร์มาลิน อบทิ้งไว้ 24 ชั่วโมง หากไม่มีห้องเขี่ยเชื้อ ให้ใช้มุ้งผ้าฝ้ายที่สะอาดคลุมกองก้อนวัสดุเพาะแล้ว จึงทำการเขี่ยเชื้อเห็ดลงไปก่อนที่จะทำการเขี่ยเชื้อลงไปนั้นให้ใช้ แอลกอฮอล์ หรือ น้ำยาคลอรีน เจ็ดปากขวดหัวเชื้อเสียก่อน จากนั้นจึงเทหัวเชื้อใส่เข้าไปยังปากถุงอย่างรวดเร็วโดยการเปิดจุดประหยัดลำลือออก ใส่หัวเชื้อลงไป 15 - 20 เมล็ด ก็พอ รีบปิดปากถุงตามเดิมทันที จากนั้นจึงทำการเทหัวเชื้อในถุงต่อไปทันที หากเป็นไปได้ อย่าพยายามตั้งขวดหัวเชื้อขึ้น เพราะเท่ากับเป็นการดูดเอาอากาศที่สกปรกเข้าไป หัวเชื้อเห็ด 1 ขวด เขี่ยได้ 50 ถุง

การบ่มเชื้อ

หลังจากการใส่หัวเชื้อเห็ดลงไปแล้ว นำเอาไปบ่มในห้อง สำหรับการบ่มเชื้อ หรือ โรงเรือน สำหรับเปิดดอกเลยในระยะที่ทำการบ่มเชื่อนั้น ไม่มีการรดน้ำ ไม่ต้องการแสง ดังนั้นภายในโรงบ่มมีเพียงแสงสลัวๆก็พอ เพราะถ้าหากแสงมากเกินไปเส้นใยเห็ดจะเจริญช้า และต้องการอุณหภูมิห้อง

ธรรมดา ประมาณ 24-28 องศา

- ในการบ่มก้อนเชื้อเห็ดคอกขนขาว เห็ดบ่มจะใช้เวลาประมาณ 50 วัน เชื้อจะเดินเต็มถุง แล้วจึงจะนำไปเปิดปากถุง -

การกระตุ้นให้ออกดอก

เมื่อเส้นใยเห็ดเจริญเต็มวัสดุเพาะแล้ว สามารถนำไปกระตุ้นให้เกิดดอกได้ โดยเห็ดโคนญี่ปุ่นต้องการปัจจัยในการออกดอก ดังนี้

1. ต้องการพักตัวในการสะสมอาหารก่อนการเปิดดอก
2. อากาศในโรงเรือนมีการถ่ายเทของอากาศ ปานกลาง
3. อุณหภูมิในช่วงของการเปิดดอก 24-30 องศาเซลเซียส
4. ความชื้นที่ต้องการ 80 - 85 %
5. ออกดอกรุ่นแรก 10 วัน
6. อายุดอก 1 วัน
7. เว้นระยะแต่ละรุ่น 15-20 วัน
8. จำนวนครั้งที่มีการมีดอก 12-18 ครั้ง
9. ผลผลิตเฉลี่ย/รอบ 20-25 กรัม
10. ผลผลิตเฉลี่ย/ก้อน 200-250 กรัม
11. ราคาประกันรับซื้อ 120 บาท/กก.

การดูแลรักษาสำหรับช่วงที่ทำให้เกิดดอกเห็ดนี้ ควรศึกษาสภาพแวดล้อม และปัจจัยที่มีผลกระทบต่อดอกเห็ดให้ถ่องแท้เพราะจะทำให้การแก้ปัญหา ได้ดียิ่งขึ้น
ส่วนประกอบของเห็ดขอนขาว เห็ดบดที่ได้จากการเพาะ 100 กรัม (ดอกสด)

ความชื้น	89.90	โปรตีน	2.73	ไขมัน	0.048
คาร์โบไฮเดรต	5.08	เยื่อใย	0.487	เถ้า	0.677
แคลเซียม	6.44	เหล็ก	1.60	ฟอสฟอรัส	83.56
วิตามินบี 1	0.006	วิตามินบี 2	0.15	ไนอาซิน	3.11

อุปสรรค ปัญหาและการแก้ไข ของเห็ดขอนขาว เห็ดบด (บางส่วน)

เขี่ยเชื้อเห็ดลงไปแล้ว เส้นใยเห็ดไม่เจริญออกมาเป็นดอกเห็ด

มีหลายสาเหตุด้วยกัน คือ

**** เชื้อเห็ดตาย หรือเสีย

**** ทำการเขี่ยเชื้อเห็ดในขณะที่ก้อนวัสดุยังร้อนเกินไป

**** ก้อนวัสดุเพะมีก๊าซพิษ เช่น แอมโมเนียหลงเหลืออยู่

เชื้อเห็ดเจริญเติบโตไม่ถึงก้นถุงแล้วหยุดชะงัก อาจมีสาเหตุมาจาก

**** ก้อนเชื้อเปียก หรือ มีความชื้นมากเกินไป

**** อุณหภูมิห้องบ่มสูงเกินไป ในกรณีนี้ ควรทำการรดน้ำที่พื้นโรงเรือน พร้อมทั้งเปิดประตู หรือฝา ด้านข้างให้ลมโกรกเอาความร้อนออก

ดอกเห็ดที่เกิดรูหนอนหลัง ดอกเห็ดแห้งเหี่ยวตาย อาจมีสาเหตุมาจาก

**** เกิดจากการรักษาระดับความชื้นไม่พอดี

**** รดน้ำมากเกินไปเชื้อแบคทีเรียเข้าไปทำลายดอกเห็ด ดังนั้น ในระยะออกดอกอย่าพยายามรดน้ำให้ถูกดอกเห็ดมากเกินไป ควรรดเฉพาะที่พื้น ข้างฝา เพดาน และฉีดเป็นฝอยละเอียดไปที่ดอกเห็ดเล็กน้อย

ก้อนเชื้อหมดยาวเร็ว และให้ผลผลิตต่ำ

**** วัสดุเพาะถูกหมักนานเกินไป ก่อนที่จะนำมาเพาะเห็ด

**** ใช้เชื้อเห็ดไม่เนื้ออ่อนเกินไป

**** มีการสะสมเชื้อ โรคภายในโรงเรือน ทำให้เชื้อจุลินทรีย์เข้ามาทำลายเชื้อเห็ดได้

แหล่งอ้างอิง หนังสือชมรมคนรักเห็ด กรมวิชาการ กรุงเทพมหานคร ยูไนเตคโปรดักชั่น

ขอขอบคุณข้อมูลจากเว็บ

<http://www.school.net.th/library/webcontest2003/100team/dlbs004/kaomonhed.htm>